

תת"ע 740/03/20 - מדינת ישראל נגד עודה אלאעסם

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 740-03-20 מדינת ישראל נ' עודה אלאעסם
תיק חיצוני: 34212407752

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עודה אלאעסם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו באמצעות שליח דואר אשר הגיע לביתו אך לפי רישומו של שליח הדואר, סרב הנאשם לקבל את דבר הדואר. המצב המתואר לעיל עולה מתגובת המדינה לבקשה עת ציינה גם את מספר הדואר הרשום הרלוונטי למסירה שבוצעה. על בקשה זו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם"). בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדן יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט. בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט. טענה כללית לפיה המפגש עם איש הדואר לא היה ולא נברא וטענת כי ה"סירוב" לקבל את דבר הדואר היא טענה שיקרית, אינן מלוות בכל ראיה עמוד 1

המוכיחה ולו לכאורה אחרת מהראייה לה הפנתה המדינה בתגובתה.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

המבקש לא הראה בכל דרך ממשית כי לא ביצע את העבירה בגינה הורשע ולא מצאתי כי הענישה שנגזרה חורגת ממתחם הענישה הנוהג ביחס לעבירה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"א, 05 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.